

да му ся помоли баща ѝ да прости, родися въ ума ѝ, и. отъ тогази нагатакъ, то само я занимаваше.

Она бѣше избрала, едно возлюбленно мѣсто въ лѣсъ-атъ, кой-то ся намираше близо до домъ-атъ имъ, гдѣ-то она често ся оттегляваше Богу да ся моли, и гдѣ-то отъ день на день по често хвана да ходи. Тамо совсѣмъ, предадена на намѣреніе-то си, Богу ся моляше съ всичко-то благоговѣніе на млада-та си душа за да я удостои путешествіе-то да направи и за да ѝ даде сила-та, и средства-та за въ дѣйствиѣ да го положи. Като ся предаваше на мысль, она често ся забораваеше въ лѣсъ-атъ, щото да пренебрѣжава обыкновенны-те нейны домашны заниманія за кое-то родителите ѝ я мѣряха. Много время ся бѣше минало преди да изяви на родителы-те кое-то она мыслише. Кога какъ приближаваше до баща си за да му изложи смѣливо-то това намѣреніе загубоваше дерзновеніе-то си, и ся отчаяваше че не ще да исполни намѣреніе-то си. Напослѣдокъ, като она помысли че намѣреніе-то ѝ довольно бѣ озрѣло, опредѣли на кой день ще говори, и постоянно ся рѣши да побѣди боязливостъ-та си.